

— економічному, у межах якого диверсифікація обумовлює певні вигоди і витрати, співставлення яких дозволяє характеризувати ефективність диверсифікаційних процесів у діяльності підприємства;

— управлінському, що виявляє диферсифікацію як стратегію розвитку підприємства, яка потребує відповідного управлінського забезпечення.

У постіндустріальній економіці диверсифікація — це безперервний процес зростання компанії (у нові сегменти, ринки, продукти, послуги, технології, фінансові інструменти), який потребує відповідного управління з економічною вигодою для всіх зацікавлених осіб — клієнтів, постачальників, власників, працівників, місцевих громад, влади), а значить передбачає: планування (прогнозування, передбачення) змін; виявлення найприйнятніших альтернатив розвитку; організування ресурсів (людей, фінансів, інформації тощо); координування, мотивування, контролювання. Відповідно, маємо висунути гіпотезу про можливість запровадження на підприємстві економічного управління диверсифікацією діяльності, яке дозволить:

— виявляти можливості розвитку підприємств за умов переходу української економіки до постіндустріального етапу та обґрунтовувати вибір економічно привабливих альтернатив;

— впроваджувати ефективні методи управління диверсифікацією діяльності підприємства як «стратегічним процесом» (на відміну від «проекту») розвитку підприємства, у т. ч. на засадах сталого розвитку (від англ. Sustainable development);

— цілеспрямовано створювати організаційно-економічну модель диверсифікації діяльності підприємства.

Ці та інші питання тільки очікують на своє вирішення та утворюють перспективні напрями наукових досліджень.

Література

1. Ansoff I.H. Synergies and Capabilities Profile. — New York: Penguin Books. — 1965. — 626 pp.
2. Porter M.E. Competitive Strategies: Techniques for Analyzing Industries and Competitors. — New York: Free Press, 1980. — 628 p.
3. *Наливайко А.П.* Теорія стратегії підприємства. Сучасний стан та напрями розвитку: Монографія. — К.: КНЕУ, 2001. — 227 с.
4. *Шериньова З.С.* Стратегічне управління: Підручник. — 2-ге вид., перероб. і доп. — К.: КНЕУ, 2004. — 699 с.
5. *Паздрій В.* Теоретичні і прикладні аспекти розгортання проактивної поведінки підприємства / В.Я. Паздрій // Стратегія економічного розвитку України. — К.: КНЕУ, 2015. — №37. — С. 25—36.

УДК 656.13

e-mail: hrysjuk@ukr.net

Грисюк Юрій Сергійович

к.е.н., доцент кафедри транспортного права та логістики,

Лабута Артем Віталійович

асистент кафедри транспортного права та логістики,

Данилов Олександр Олександрович

аспірант кафедри транспортного права та логістики,

Національний транспортний університет,
Київ, Україна

Hrysiuk Yuri S.

Ph. D., associate professor of logistics and transport law National Transport University, Kyiv, Ukraine

Labuta Artem V.

National Transport University, Kyiv, Ukraine

Danylov Alexander O.

Postgraduate student transport law and logistics, National Transport University, Kyiv, Ukraine

ВЗАЄМОДІЯ, ІНТЕГРАЦІЯ ТА ПАРТ-НЕРСТВО СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

COOPERATION, PARTNERSHIP AND INTEGRATION OF BUSINESS ENTITIES MOTOR TRANSPORT

Анотація. Трансформаційні процеси в економіці та становлення ринкових відносин в Україні, сприяли зменшенню кількості великих підприємств транспорту і збільшенню малих, що мають 1—2 транспортні засоби і не в змозі утримувати власну виробничо-технічну базу для обслуговування рухомого складу. Дані зміни визначають

Summary. Transformation processes in economy and development of market relations in Ukraine, contributed to reducing the number of large transport and small increase with 1—2 vehicles and unable to hold their own production and technical base for maintenance of rolling stock. These changes recognize the importance of implementing

необхідність реалізації нових механізмів створення конкурентних переваг різних за величиною суб'єктів господарювання у сфері транспорту, одним з яких є інтеграція суб'єктів господарювання шляхом створення стратегічних партнерств підприємств транспорту.
Ключові слова: підприємства автомобільного транспорту, технічне обслуговування, поточний ремонт, парк транспортних засобів, партнерство, інтеграція, взаємодія суб'єктів господарювання.

new mechanisms for creating competitive advantages of various largest economic entities in the transport sector, one of which is the integration of business entities by creating strategic partnerships transport enterprises.

Key words: Ground transportation, maintenance, fleet vehicles, partnership, integration, interaction entities.

Глобальні зміни і перехід до ринкової економіки створили багато викликів і завдань суб'єктам господарювання, у тому числі і в транспортній галузі. Минуло чверть століття з часу становлення нашої держави як незалежної та суверенної на політичній арені світу, проте до сих пір продовжується процес адаптації підприємств транспорту до нових умов господарювання. Тривалість даного перехідного періоду пов'язана зі зміною розмірів і форм власності учасників ринку. Стрімке збільшення кількості малих підприємств, що мають лише 1—2 транспортні засоби, і в переважній своїй більшості не мають виробничо-технічної бази для обслуговування та ремонту рухомого складу. І одночасно з цим, занепад великих комплексних транспортних підприємств з потужною виробничою базою, що пов'язано з постійним зменшенням фінансування з боку держави чи місцевих бюджетів, відсутністю дієвих механізмів залучення інвестицій, зумовлює пошук шляхів вирішення даних проблем без залучення значних обсягів інвестицій [1].

Одним із напрямів вирішення даних проблем є взаємодія економічних суб'єктів шляхом створення інтегрованих структур. Інтеграція у даному випадку буде направлена на залучення інвестицій малих підприємств шляхом спільного використання потужностей великих підприємств для отримання синергічного ефекту.

Виходячи з порівняльного аналізу інтеграційних утворень, можна дійти висновку, що найоптимальнішим видом об'єднання для підприємств автомобільного транспорту є стратегічне партнерство, яке дозволяє оптимізувати розподіл функцій між партнерами, задіяти стратегічні переваги, ресурси та ключові компетенції кожного партнера.

Доцільність створення партнерств суб'єктів господарювання визначається наявністю виробничо-технічної бази, станом виробничих потужностей і результатами роботи підприємств за попередні періоди, після аналізу яких проводять переговори про співпрацю та можливу передачу послуг певних споживачів по маркам (класам) транспортних засобів чи видам послуг [2].

Реалізація стратегії партнерства підприємств у сфері технічного обслуговування та ремонту транспортних засобів на відміну від стратегії в умовах ринку жорсткої конкуренції має свої особливості, які полягають в тому, що кожен учасник ринку ставить за мету отримання максимального прибутку не зачіпаючи при цьому інтереси один одного. В цих умовах функціонування підприємств розглядається в якості єдиної системи, яка виконує певний комплекс послуг з технічного обслуговування та ремонту рухомого складу.

Література

1. Транспортна стратегія України на період до 2020 року [електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.
2. Ляско В.И. Разработка стратегии развития автотранспортного предприятия. Учебное пособие / В.И. Ляско, Л.С. Надольская, П.М. Чочуа. — М.: МАДИ, 2000. — 61 с.

УДК 339.166.5:65.01(045)

Кукурудзяк Леся Василівна
здобувач

Вінницький коледж Національного
університету харчових технологій, Україна

vk4@ukr.net

Kukurudzyak Lesya V.
Postgraduate
Vinnytsya College of National University
of Food Technologies, Ukraine

**ВИЗНАЧЕННЯ УЗАГАЛЬНЮЮЧИХ
ДІАГНОСТИЧНИХ ПАРАМЕТРІВ СИСТЕМИ
УПРАВЛІННЯ НЕМАТЕРІАЛЬНИМИ
АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА**

**DEFINITION OF SUMMARIZING
DIAGNOSTIC PARAMETERS FOR SYSTEM
OF INTANGIBLE ASSETS
MANAGEMENT**

Анотація. У роботі наведено основні критерії діагностичних параметрів системи управління нематеріальними активами. На основі синтезу методів

Summary. The paper describes the basic criteria of diagnostic parameters of intangible assets management. Based on the synthesis methods of